

לחזות בנועם

דרכי עבודת ה' בנעימות - ע"פ בית מדרשם של רבותינו הקדושים בעל 'נועם אלימלך' מליזענסק ותלמידו ה'חזוה' מלובלין זי"ע ותלמידיהם הק'.

בנועם ה' - עבודת השמחה (ג)

גם אם מעשיו אינם ישרים בעיניו יתחזק להיות בשמחה !!!

"דהנה עיקר עבודת ה' שיהיה תמיד בשמחה, כי מדת העצבות מזיק מאד לעבודת הבורא... ומטבע האדם הרוצה לעבוד ה' באמת, שיש לו מעט עצבות, מחמת שמעשיו אינם ישרים בעיניו, שדומה לו תמיד שממעט בעבודת ה', על כן צריך להתחזק עצמו נגד מדה זו, להיות תמיד בשמחה.

וביותר יש לאדם עצבות כשהולך בתום, ושוקד בעבודת ה' באמת, ורצונו ותשוקתו תמיד להרבות כבוד שמים - בראותו שח"ו בני דורו אינם הולכים בדרך הישר לה', אזי מעשיהם של אותו הדור - הם מעציבים מאד את הצדיק. ובפרט בראותו שבני דורו מכעיסים נגד ה', אזי ביותר הוא נעצב, וצריך אז התחזקות יותר ויותר לעבוד את ה' בשמחה, כדי שלא יפול במדת העצבות ח"ו.

וזה פירוש הפסוק: 'איש צדיק תמים היה בדורותיו' - רצה לומר, שמשבח את הצדיק נח, שאפילו בדורותיו שהיו רשעים ומכעיסים נגד רצונו יתברך שמו - היה מתחזק בצדקתו לעבוד את ה' יתברך שמו בשמחה. וזה נרמז במלת 'יהי'... שהוא לשון שמחה".

מאור ושמש (ד"ה עוד בפסוק)

לשמוח במה שיש לך - גם ברוחניות !!!

פעם אחת היתה נפשו של הרה"ק בעל 'יסוד העבודה' מסלונים זי"ע עגומה עליו, מתחילה התנער מכל עניני עולם הזה העלולים להעציבו ח"ו, אך עדיין לא הועיל בזה כדי לעורר בעצמו שמחה. עד שהחליט שאינו צריך לא עולם הזה ולא עולם הבא ולא שום דרגה רוחנית, וכאילו לא חסר לו מאומה בעבודת ה', שכיון שרצונו יתברך שמו - שיהיה שרוי בשמחה ובישוב הדעת הריהו מוותר על הכל לשם כך, והועיל לו (נתיבות שלום שבת סוף מאמר ג).

כפי שהרחבנו בגליון הקודם - תכונת הנפש של האדם דורשת שמחה, אי אפשר לאדם להתעלות בעבודת ה' - כאשר הוא שרוי בעצבות ובדיכאון. ומהי העצה להתגבר על עצבון הרוח - לזאת לימדונו רבותינו הק' - שהגם שעל האדם לשאוף להתעלות במדרגות רוחניות ו"מחויב האדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי", מכל מקום כאשר מתבונן במצבו השפל, ושעל אף השתדלויותיו הרבות - אינו מגיע לקצה שאיפותיו הגבוהות -

אזי "סתפק האדם במה שחנן לו אלקים בחכמה בינה ודעת... ולא יתאמר בלבבו לאמר לעלות במעלות הגדולים, אם כי ראה יראה רעהו גדול ממנו בהשגתו וצדקתו, הנה הוא אך בתומו יתהלך כל הימים... ויודה לד' וישמח בחלקו כשאומר בכל יום שלא עשני עובד כוכבים, שלא עשני עבד... ליתן תודה לד' על חלקו הישראלי אשר בו, ואשר זכה להתקרב לעבודתו יתברך שמו, והלואי ישלים חלקו לפי הראוי לו לפני ה' יתברך ברוך הוא" (תפארת שלמה פר' כי תבוא ד"ה ושמחת בכל הטוב - א).

והנה דבר זה צריך עיון ובהירות - שהרי יתכן שמסקנת האדם תהיה - אם כן שאני יכול להסתפק ולשמוח ברוחניות שיש לי, הרי שלום עלי נפשי ואיני צריך לטרוח ולהתאמץ כ"כ בתורה ובעבודה - ובוודאי חלילה לומר כן, שהרי על כל יהודי לשאוף כל ימי חייו להוסיף ולהתעלות בכל חלקי עבודת ה'.

וההבחנה בזה נוכל ללמוד מדברי הרה"ק בעל 'ישמח משה' זי"ע (הביא בשמו נכדו ב"יטב לב' פר' עקב אות ז): "כל מקום שנאמר 'ויהי' בלשון עבר - אינו אלא צער, כי מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי, כל מקום שנאמר 'ויהי' לשון עתיד - אינו אלא שמחה, כי מהיום כולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים לעבדו בימים הבאים".

כשאדם עושה את חשבון נפשו על העבר - עליו להתחזק בשמחה ולא להישבר ממצבו ועל כך שעד עתה לא הצליח במזימותיו להגיע למדרגות הנחשקות, אך כשאדם מתכנן את צעדיו הבאים - עליו לקבל עול מלכות שמים שלימה, ולא להסס ולהסתפק ביכולותיו - לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב ממדרגה למדרגה.

ונסיים בדברי חיזוק מרבינו הרבי ר' אלימלך זי"ע (פר' וישב א"י וישב): "הצדיק העובד את ה' מאהבה, ומשמח את המקום ברוך הוא בחזוהו ושמחה - נקרא בשם בן. וזה שאמרו חז"ל (קידושין לו.) כאן בזמן שעושים רצונו של מקום - נקראים בנים למקום, כוונתם 'עושים רצונו' - שמשמחים את המקום במעשיהם הטובים נקראים בנים".

[ההמשך אי"ה בגליון הבא - ותקוותנו שנוכל להו"ל גליון מלא]

עיקר נחת רוח לפני ה' -

שמשימים קול תורה ותפילה בשמחה

הנה ידוע שהש"ת ברא כל הברואים לכבודו להללו ולשבחו, ובפרט לישאל עם קדושו שהם משבחים ומהללים לשמו הגדול בכל עת.

אמנם, עיקר עבודת ה' הן בתורה הן בתפלה צריך שתהיה מתוך שמחה... וזהו עיקר נחת רוח לפניו יתברך כשישראל משמיעין קולם בתורה או בתפלה מתוך שמחה וחדוה.

ועבודת ה' הנעשה מתוך עצבות - הוא פוגם מאוד בעולמות העליונים. ולכן הזהירו חז"ל (ברכות לא.) שלא יתפלל אדם לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות... מטעם דכתיב 'עבדו את ה' בשמחה'.

מאור ושמש (פר' שמות)

בשעת העבודה ישליך עוונותיו

- ויאמין שה' שמח מעבודתו

דרך הישר לכל האיש הרוצה לגשת אל התורה ועבודה - לבל יהיה נתפס ברשת היצר להביא מורך בלבו ממדת העצבות. ומכל שכן ח"ו לאמר - מי אתה כי תעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ואתה מלא עון ופשע.

רק האדם צריך להתחזק מאד להשליך כל חטאתיו ופשעיו עתה מנגד עיניו בשעת העבודה, רק יעשה בשמחה וטוב לבב. ועת לכל חפץ לקחת מועד בשעה אחרת בהרהור תשובה בלב נשבר ונדכה, אך בשעת העבודה לא העת לזה.

וזה שנאמר 'סור מרע ועשה טוב', פי' 'סור' עתה מה'רע' - בעת אשר אתה עושה טוב. ו'אין מעבירין על המצות' - פירוש אין מזכירין העבירות בשעת עשיית המצות, למען תוכל לעשות המצוה בשמחה.

וזה שנאמר 'ערב עליו שיחי אנכי אשמח בד' יתמו חטאים מן הארץ' כו', פירוש שהאדם צריך להיות לו אמונה חזקה בדבר זה - שכביכול הבורא ב"ה יש לו תענוג ושמחה מעבודת שלו, כמו שנאמר 'אנכי אשמח בה' - פירוש אביא השמחה בה' יתברך. לכן 'יתמו חטאים מן הארץ' - איני מעלה בזכרוני עתה כל החטאים ופשעים אשר עשיתי וימחה זכרונם מלבי עתה.

תפארת שלמה (לשבועות ד"ה ויוצא משה)

הגליון יו"ל ע"י מכון המאיר לארץ

הצטרפות להערות ולתרומות פנה למכון
M0533188564@GMAIL.COM

בהגרת המערכת: מאמרי רבותינו הק' מובאים בקיצור ובחיסור, והם רק כמראה מקום - ליתר הבנה בדבריהם עיינו במקורות.

נא לא לקרוא בעת התפילה וקריאת התורה